

går, men vi er helt bevidste om, at EU-traktaten også indeholder nogle fordele i forhold til tidligere traktater, såsom en beskrivelse af kompetencefordelingen mellem stater og EU, de nationale parlamenter inddrages mere i beslutningsprocesserne og gives desuden større kontrolmuligheder, der skal sikre, at beslutningerne bliver taget i overensstemmelse med nærhedsprincippet, og der er desuden beskrevet en procedure for frivillig udtræden af og genindtræden i EU-samarbejdet, alt sammen udmærkede elementer, men hos os har de negative elementer altså haft en lille overvægt, og derfor er vi ikke med.

Som jeg begyndte med at sige, er KD helt enige i de helt overordnede europapolitiske visioner, der er udtrykt i det nationale kompromis, og vi lægger vægt på, at den danske europapolitik bygger og også fremover bør bygge på et bredt parlamentarisk grundlag.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Ja tak.

Så er det statsministeren.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne sige tak for en fredelig debat.

Det er jo nok rigtigt, som fru Anne Grete Holmsgaard noterede, at dybest set har forespørgerne nok i højere grad rettet denne forespørgsel til Socialistisk Folkeparti end til regeringen – sådan har vi sådan set også følt debatten – men jeg vil da godt svare på nogle enkelte af de ting, der er rejst i løbet af debatten.

Jeg kunne måske starte med lige at tilkendegive regeringens holdning til det forslag til vedtagelse, som hr. Keld Albrechtsen har fremsat, og gå til bundlinjen med det samme: Regeringen afviser det forslag, som hr. Keld Albrechtsen har fremsat, hvilket hr. Keld Albrechtsen nok heller ikke er overrasket over.

Der er jo to pinde i hr. Keld Albrechtsens forslag. Den første går ud på, at der skal afsættes yderligere 25 mio. kr. til debat og oplysning osv. Det er jo altså sådan, at Folketinget helt uafhængigt af den kommende folkeafstemning har afsat 20 mio. kr. om året til oplysningsarbejde om EU. Det er klart, at regeringen da er indstillet på, når vi på et tidspunkt skal have folkeafstemning, at drøfte med partierne, hvordan oplysningsarbejdet skal tilrettelægges.

Kl. 16.45

Dermed kommer jeg også frem til den anden pind i det, hr. Keld Albrechtsen har foreslået, nemlig spørgsmålet om en husstandsomdeling

af forslaget om en ny forfatningstraktat. Alle disse ting, som man kan komme i tanke om med hensyn til, hvordan kampagnen eller oplysningsarbejdet op til en folkeafstemning bedst kan gribes an, vil vi drøfte med alle Folketingets partier, når vi nærmer os det tidspunkt, hvor vi skal træffe beslutning om afholdelse af en folkeafstemning, for jeg lægger vægt på, at der, uanset om det er jupartier eller nejpartier, er bred enighed i Folketinget om, hvordan vi tilrettelægger oplysningsarbejdet frem mod folkeafstemningen. Og der kan alle spørgsmål jo så ses.

Jeg har nok lidt samme indstilling som fru Anne Grete Holmsgaard, at det ikke er sikkert, at den bedste måde at gøre det på er at besvære alle med, at man sender forfatningstraktaten ud med posten, men jeg mener, det er selvk klart, at der skal være nem og direkte adgang til, at alle, der vil, kan læse grundmaterialet, men der er brug for meget andet oplysningsmateriale end det, vil jeg gerne sige.

Alt det må vi drøfte med partierne, og det er vi indstillet på at gøre, og derfor vil vi ikke på nuværende tidspunkt tage stilling til disse ting, og vi må afvise det forslag til vedtagelse, som hr. Keld Albrechtsen har fremsat.

Så er der et par enkelte andre indlæg, jeg godt lige vil kommentere.

Fru Tove Videbæk balancerede lidt og sagde, at der er nogle gode ting og der er nogle mindre gode ting, men der var en lille overvægt af mindre gode ting, og det har altså fået Kristendemokraterne til at sige nej til forslaget til ny traktat.

Jeg forstod, at fru Tove Videbæk føler, at det, at der nu skal vælges en formand for Det Europæiske Råd for en 2½-års-periode med mulighed for forlængelse til maksimalt 5 år, var en af de mindre gode ting. Der vil jeg altså gerne sige til fru Tove Videbæk baseret på mine erfaringer med arbejdet i Det Europæiske Råd, at jeg mener, at det med et EU med 25 eller flere medlemmer simpelt hen er nødvendigt at gå over til at have en valgt formand for Det Europæiske Råd, som kan sikre en vis kontinuitet og stabil standard i arbejdet.

Hvis jeg skulle gå ind på fru Tove Videbæks præmisser, så kunne man faktisk godt argumentere for, at ved at vælge en formand for Det Europæiske Råd, som sidder for en længere periode, så styrker man faktisk arbejdet i Det Europæiske Råd, som jo er det forum, hvor medlemsstaterne er samlet og er repræsenteret direkte ved deres stats- og regeringschefer, og hvis vi i et EU med så mange medlemslande skal sikre, at